

vil jeg blot, for ikke at blive for udførlig, minde om, at det andet Ting har bevilget over 2 Mill. Kr. til Jærnbanemateriel, og at man har bevilget et ikke ringe Beløb til forøgede Lønninger for Jærnbanearbejdere; man har givet 100,000 Kr. til en Kreaturforsikringsforening, 822,000 Kr. til Køb af Ribe—Bedsted Banen. Man har indsat et Beløb paa 2,300,000 Kr. til Esbjerg—Barkeskov Routen o. s. v.; der er en hel Række andre Ting, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at komme nærmere ind paa. Dette er i civil Henseende, og jeg tror, Stillingen er saaledes i det hele taget, at der vist næppe er nogen, der vil sige, at Folketinget har været for fattigt paa det Omraade, alt vel overbejet.

Paa de militære Omraade mener jeg det samme. Der har Folketinget strakt sig saa vidt, det efter min Mening overhovedet var muligt. Maa jeg saa Lov til at minde om, at da vi den 1ste April 1894 vedtog Forligets Finansloof, tillod jeg mig at sige, at det var med tungt Sind, jeg tog Ordet, og det var sandt, det var med tungt Sind, jeg tog Ordet den Dag, ikke blot, fordi vi nu stod i Begreb med gennem Vedtagelsen af en ordinær Finansloof at bringe den Regering, som havde studt Grundlovens Hovedbestemmelse til Side, paa lovlig Grund, men endvidere fordi det var mig klart, at Vedtagelsen af den ny Hærlov og den Masse Bevillinger til Kjøbenhavns Besættning, som stod paa det daværende Finanslooforslag, betød en Godkendelse af den Fæstning, som jeg og mine Meningsfæller altid have anset for dette Folks Ulykke, for vor Fædrelands Ulykke — Betragtninger, jeg ikke i Djæbliffet skal komme ind paa at gentage, det høje Ting kender jo tilstrækkelig min Stilling i saa Henseende. Det var mig klart allerede den Gang, og jeg har sagt det mange Gange siden, at efter hvad der da skete, vilde vi blive nødte til at stemme for Bevillinger, som vare os af Hjertet imod, og det høje Folketing har i Henhold til den samme Betragtning strakt sig meget vidt. Vor Stilling med Hensyn til Fæstningen er uforandret den samme. Vi staa saaledes, at vi i det danske Folks Navn, i Fædrelandets Navn maa kræve, at vi komme bort fra denne ulykkelige Fæstning. Men det andet Ting har stemt for de Bevillinger, der flyde af Forliget af 1ste April 1894, stemt for dem indtil videre, med alt muligt Forbehold med Hensyn til Fremtiden, saaledes at det er vor Agt — det er sagt i det andet Ting, og det skal siges her — naar vi finde Tiden belejlig og føle os stærke nok til paa virksom Maade at kunne gøre noget for at komme

bort fra Fæstningen, da at gøre noget enten paa Finansloofen eller paa særlig Lov for at blive fri for den. Det er min Overbevisning, at den Tid vil komme, da ikke blot vi, der staa saaledes, men Fler-tallet af dette høje Ting vil staa paa samme Grund. Den offentlige Mening vil blive saa stærk, at den Tid nok vil komme, da man vil kræve: Nedad med disse Udgifter! nedad navnlig med Bevillingerne til Fæstningen, som ganske særlig tære paa Statskassen! Folketinget har som sagt strakt sig meget vidt paa dette Omraade. Saadanne Bevillinger, med Hensyn til hvilke man kunde have en Formodning om, at man, selv om man havde nægtet dem, vilde komme til at opgive denne Rægtelse ved den endelige Behandling, dem har man paa Forhaand givet. De øvrige Rægtelser af forskellige Poster paa de frie Bevillingers Omraade forekommer det mig at man har foretaget saa beskedent og i saa begrænset Maal, vel overvejet og af Hensyn til Landets økonomiske Kaar og Stilling i det hele taget, at der ikke kan være nogen virkelig Grund til fra dette Tings Side at klage derover, og jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes at tilvejebringe en Forstaaelse mellem begge Tingene paa dette Omraade.

Naar jeg saa efter disse Bemærkninger skulde gaa over til at tale om særlige Spørgsmaal, navnlig Spørgsmaal, som ere dragne frem her i Dag, skal jeg være meget fort. Den højtærede Finansminister begyndte med at tale om Understudet paa Finansloofen. Dette melder sig nominelt, som den højtærede Minister sagde, med et Beløb af $2\frac{3}{4}$ Million Kroner, 2,700,000 Kr., men det virkelige Understud er meget mindre, naar man tager Hensyn til, at der i Kassebeholdningen ligger 1,840,000 Kr. af Statslaan fra i Fjor til Jærnbanerne. Naar man trækker dem fra det nominelle Understud, bliver dette meget mindre. Det har den højtærede Finansminister gjort opmærksom paa, og jeg skal derfor ikke forfølge det videre, men den højtærede Finansminister sagde et enkelt Ord, som har min fulde Tilslutning. Han sagde, at Status var utilfredsstillende, og at vi maatte paa en eller anden Maade se at bringe Udgifterne ned. Jeg kan fuldt ud og af mit ganske Hjerte sige ja til dette Resultat. Status paa det foreliggende Finanslooforslag er utilfredsstillende, og det forekommer mig i høj Grad sørgeligt, at vi midt under den dybeste Fred og i Liber, da der ikke fremkommer særlig ekstraordinære Krav, skulde ende med ved et almindeligt Finanslooforslag at tale om, at man skal se sig om efter særlige Ud-